

չլարդարդեալս, եւ թէ որդիքս եւս առ նոյն վախճան յիշեն, զի հասնելոցն առ այն, որոյ վախճանաւորենն: Յիշեալիք նաեւ շնորհաշարն Վեր ի Քրիստոսն՝ շարժարդար Գրիգոր Սեբաստացի, որ Բարդուէ Երեւոյիս ունի ի վերայ ճանկանց Վերոց հաթակաց. որոյ փոխանակ իւրոյ ըղձալւոյն, որ է տեսութիւն Աստուծոյ, լինիցի արժանի:

Արդ ոյք հանգիպիք սմա մի կարծեք զսա մի միայն գիրք, այլ զորքան ունի հատորս եւ խնդիրս այնքան գրեանս զսա իմացեք: Եւ ոչ միայն վասն այսմ գրքոյ ի ձէնջ զողորմին խնդրեմ, այլ եւ վասն Լուսատորոսնն խոստովանութեան կոչեցեալ գրքոյն եւ Անտոնն Այլաբանութեան, որ է Բ. հատոր, որոց մին թարգմանեցաւ ի վերոյ յիշեալ Ղուկաս Վարդապետէ, եւ ակն ունիմ թէ միւս հատորի տեսութեան թարգմանութեան: Եւ այս ասացեալ գիրքս Յայբուբենից վրայ հաւաքեալ եւ Ի. Վ. հեղինակէ մեկնութիւն հաւաքեալ, որ ի վերայ Աստուածաշունչ կտակարանաց. եւ վասն այսորիկ Անտոնն Այլաբանութեան կոչի, զի որ այսմ գրքոյ հանգիպի ի կողմանէ այլաբանութեան ի վերայ Աստուածաշունչ գրոց, ամենեւին անտարակոյս մնայ: Նաեւ խնդրեմ զաղօթս եւ վասն գրքոյն, որ կոչի Խաթանութեան Աշտուրնի, որ է Երկու հատոր. որ թէ ումեք գիպեսցի տեսանել զայսոսիկ գրեանս՝ գիտել կարէ թէ ոչ ի զուրինչ ընթացեալ իցեմ:

Արդ՝ եղեւ թարգմանութիւն սոյն Աստուածաբանական գրքոյս, ոճհը (= 1729), ի քաղաքն Կոստանդնու Պօլիս, ընդ հովանեաւ Սարգիս Կարապետ Եկեղեցոյն, որ յիշեալար. աննախանձ սիրով գիտողացդ եւ զյիշատակարանիկս անձանձիր գաղափարողացդ՝ ծառայիցդ Աստուծոյ ծառայ եմ եւ եղեց, եւ ոյք անփոյթ առնեն գրել զյիշատակարանս՝ ջնջեսցին ի դպրութենէն կենաց: